

IFAU

Institutet för arbetsmarknads- och
utbildningspolitisk utvärdering

Utbildning vid arbetslöshet: en jämförande studie av yrkesinriktad och teoretisk utbildning på lång sikt

**Anders Stenberg
Olle Westerlund**

RAPPORT 2014:4

Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Arbetsmarknadsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra vetenskapliga utvärderingar. Uppdraget omfattar: effekter av arbetsmarknads- och utbildningspolitik, arbetsmarknadens funktionssätt och arbetsmarknadseffekter av socialförsäkringen. IFAU ska även sprida sina resultat så att de blir tillgängliga för olika intressenter i Sverige och utomlands.

IFAU delar även ut forskningsbidrag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Forskningsbidragen delas ut en gång per år och sista dag för ansökan är den 1 oktober. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om forskningsbidrag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid institutet finns ett vetenskapligt råd bestående av en ordförande, institutets chef och fem andra ledamöter. Det vetenskapliga rådet har bl.a. som uppgift att lämna förslag till beslut vid beviljandet av forskningsbidrag. Till institutet är även en referensgrupp knuten där arbetsgivar- och arbetstagersidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Rapporterna finns även i tryckt format. Du kan beställa de tryckta rapporterna via telefon eller mejl. Se nedanstående kontaktinformation.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

Utbildning vid arbetslöshet: en jämförande studie av yrkesinriktad och teoretisk utbildning på lång sikt^a

av

Anders Stenberg^b och Olle Westerlund^c

2014-02-17

Sammanfattning

Det finns en internationellt utbredd uppfattning bland såväl forskare som politiker att arbetsmarknadspolitisk utbildning bör vara yrkesinriktad. Tanken är att en specifik kunskap ska förenkla övergången från arbetslöshet till arbete. Även svensk arbetsmarknadsutbildning har historiskt sett varit yrkesinriktad. Ett undantag från regeln var Kunskapslyftet 1997–2002 då arbetslösa även kunde välja teoretiska studier vid Komvux. Teoretiskt sett kan generella/teoretiska kunskaper förbättra flexibiliteten inför förändringar på arbetsmarknaden, och därför på lång sikt vara en mer effektiv utbildningsåtgärd. I denna studie jämförs arbetsinkomster 1990–2010 för individer som 1997 deltog i program med yrkesinriktad respektive teoretisk utbildning. Våra resultat indikerar att yrkesutbildning är förknippad med högre inkomster 5–7 år efter påbörjade program. I ett längre tidsperspektiv skiljer sig däremot de relativa effekterna mellan olika grupper. För kvinnor med korta utbildningar finner vi att generell utbildning är förknippad med högre arbetsinkomster än för de som deltagit i yrkesutbildningar.

^a Denna rapport är en sammanfattning av den engelska forskningsrapporten "The long-term earnings consequences of general vs. Specific training of the unemployed", IFAU Working Paper 2014:3.

^b SOFI, Stockholms universitet, 106 91 Stockholm, anders.stenberg@sofi.su.se

^c Institutionen för nationalekonomi, Umeå universitet, 901 87 Umeå och Jyväskylä University School of Business och Economics, P.O. Box 35, FI-40014, Jyväskylä, Finland. olle.westerlund@econ.umu.se

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	3
2	Bakgrund	7
3	Teori	9
4	Data.....	10
5	Metod.....	13
6	Resultat.....	15
7	Sammanfattning och avslutande kommentarer.....	21
	Referenser	22

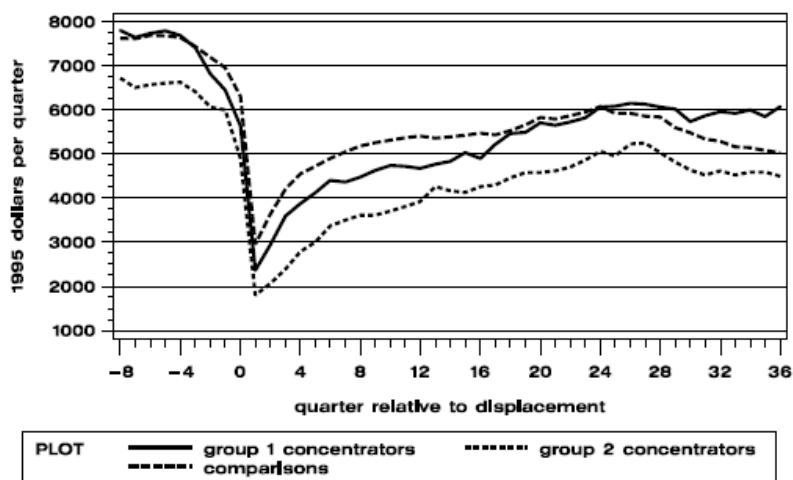
1 Inledning

Arbetsmarknadspolitiska program i de flesta OECD-länder erbjuder yrkesinriktad utbildning, och det tycks råda konsensus om att utbildning för arbetslösa bör vara yrkesinriktad snarare än teoretisk. På kort sikt är yrkesinriktade kunskaper sannolikt mer lämpade att underlätta en återgång till arbete. På längre sikt kan dock generella/teoretiska kunskaper skapa fördelar som gör individer mindre känsliga för svängningar i efterfrågan på olika typer av arbetskraft. Vissa ekonomer har därför föreslagit satsningar på generell utbildning under perioder av lågkonjunktur (Pissarides 2011). Det är också intressant att empiriska studier av vuxna i generell utbildning har rapporterat tilltagande avkastning på arbetsinkomster åtta till tio år efter påbörjade studier (Jacobson m.fl. 2003, 2005, Stenberg 2011, se Figur 1 och Figur 2 som visar deskriptiv statistik från dessa studier). Eftersom programeffekter på inkomster varierar över tid och mellan individer är dessa resultat inte direkt jämförbara med utvärderingar av yrkesinriktad utbildning för vuxna, men frågan infinner sig om generell utbildning på lång sikt kan skapa större effekter på inkomster än specifik utbildning.¹ Även om så inte är fallet i genomsnitt, kan man tänka sig att individer har olika förutsättningar/begåvningar, och att vissa grupper skulle gynnas bättre av en utbildning med teoretiskt innehåll. Det är dock ovanligt med empiriska studier som jämför yrkesutbildningar och generella utbildningar, då teoretiska utbildningar är ovanliga som arbetsmarknadspolitiska program. Bristen på forskning i detta ämne gör det därför till en öppen fråga om arbetsmarknadspolitiska program i större utsträckning borde erbjuda generella utbildningar.

Syftet med denna studie är att jämföra arbetsinkomster för arbetslösa upp till 13 år efter påbörjad yrkesinriktad eller teoretisk utbildning. Analysen omfattar registerdata som sträcker sig från 1990 till 2010, och utnyttjar att arbetslösa individer i samband med Kunskapslyftet 1997 kunde välja teoretiska studier vid Komvux, som ett alternativ till de traditionella yrkesinriktade utbildningsprogrammen inom Arbetsmarknadsutbildning (AMU). En longitudinell uppföljning av detta slag saknas idag inte bara för Sverige utan även i ett internationellt perspektiv. Studien är därför policyrelevant för ett stort antal länder eftersom en aktiv arbetsmarknadspolitik fordrar beslut om hur resurser ska fördelas mellan olika utbildningsinsatser.

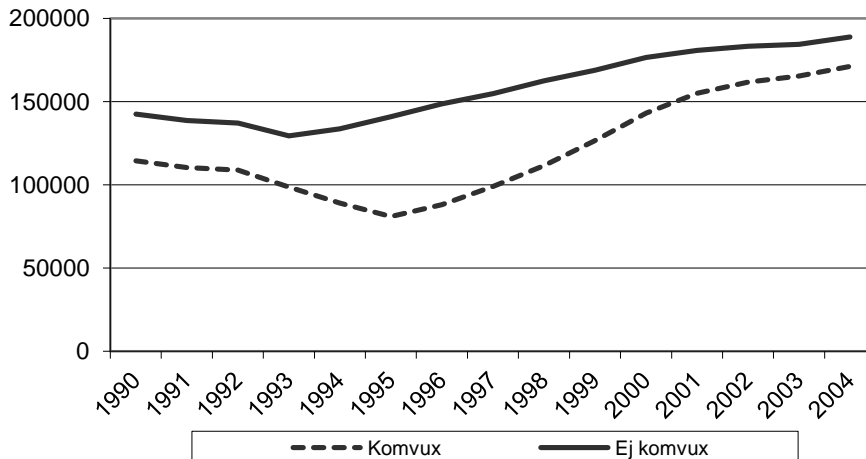
¹ Resultat från svenska studier av yrkesinriktad utbildning för arbetslösa har varierat över tid med positiva effekter på 1980-talet, noll eller negativa effekter i början av 1990-talet och sedan åter positiva effekter under andra halvan av 1990-talet och början av 2000-talet (Andrén och Gustafsson 2005, Calmfors m.fl. 2002, Axelsson och Westerlund 2005, Stenberg och Westerlund 2004, de Luna m.fl. 2008).

Figur 1 Inkomster över tid för deltagare och icke-deltagare i Community College (två grupper), uppsagda arbetare 35–55 år gamla, Washington State

Källa: Jacobson m.fl. (2003).

Figur 2 Inkomster över tid för deltagare och icke-deltagare i Komvux 1994–1995, 24–43 år gamla

Källa: Stenberg 2011.

Vi har inte tillgång till någon slumpmässig variation i individernas val av program. Vår metodologiska ansats är därför traditionell i den meningen att vi kontrollerar för ett stort antal variabler för att göra grupper i olika program

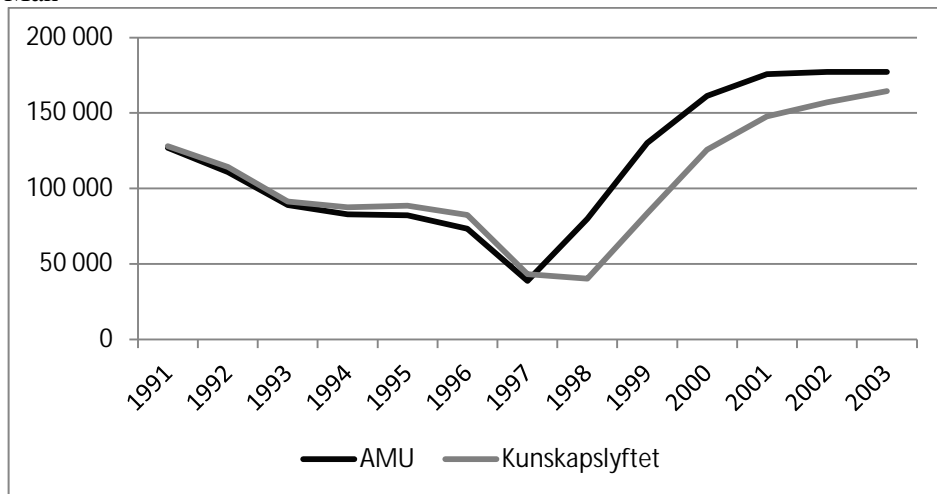
jämförbara. För en kausal tolkning av resultaten måste man anta att de mekanismer som styr val av program, som inte återspeglas av variationen i våra kontrollvariabler, inte heller är korrelerade med framtida inkomster.

Arbetsmarknadsutbildning (AMU) har traditionellt haft som mål att erbjuda yrkesutbildningar som är eftertraktade på arbetsmarknaden. Vanligtvis är det endast några få procent av AMU-deltagarna som studerar teoretiska kurser med generellt innehåll, som språk, matematik, samhällskunskap. I samband med Kunskapslyftet hösten 1997 fick arbetslösa betydligt större möjligheter att läsa teoretiska ämnen. Figur 3 visar deskriptiv statistik från Stenberg (2007) över årsinkomster 1991–2003 för män respektive kvinnor som gick in i AMU eller Kunskapslyftet under hösten 1997. Utvecklingen var tämligen likartad fram till dess programmen påbörjades 1997. Därpå ökade inkomsterna betydligt mer för AMU-deltagare än för de som deltagit i Kunskapslyftet. Gapet minskade dock successivt och 2003, sex år efter påbörjade program, återstod endast mindre skillnader. Studien innehåller även analyser där man tar hänsyn till individuella karaktäristika. De bekräftar bilden av att skillnaderna var krympande över tid men att AMU framstod som mer kostnadseffektivt (skillnaderna mellan grupperna var då marginellt större än vad som framgår av deskriptiva data i Figur 3).

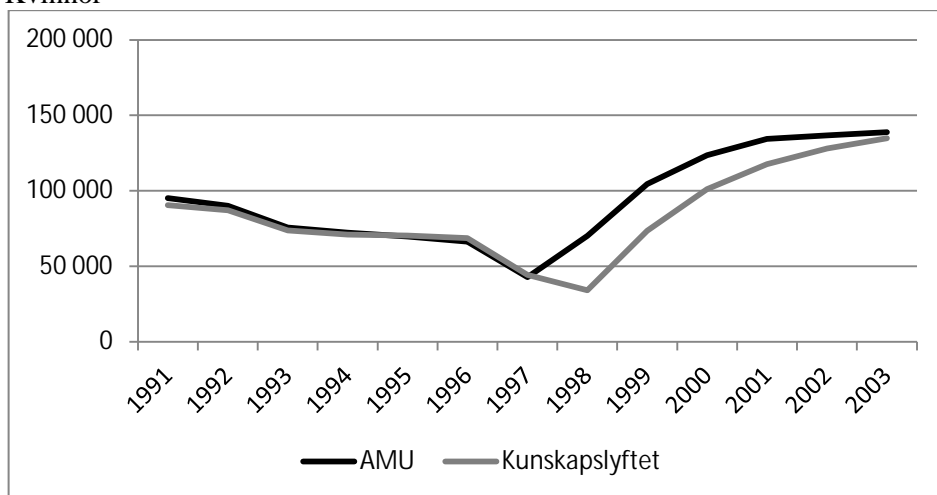
Bidraget med föreliggande studie är att besvara frågan om dessa resultat står fast även på längre sikt än sex år efter påbörjat program. På senare år har flera studier av vuxna i teoretisk utbildning visat att långa tidsserier kan vara av stor vikt för att ge en rättvis bild av deltagarnas framtida utfall. Med svenska data har detta mönster framträtt för deltagare i Komvux i åldrarna 24–43 år (Stenberg 2011), 42–55 år (Stenberg m.fl. 2011) eller om de deltagit i högre utbildning (Stenberg m.fl. 2014a, 29–55 år). I relation till ett års heltidsstudier (mätt med antalet avklarade kurspoäng) har de uppskattade effekterna på årsarbetsinkomster i dessa tre studier, sex år efter påbörjat program, varit -4,5 procent, -1,0 procent och +2,1 procent men ytterligare fem år senare i genomsnitt positiva; 4,4 procent, 6,3 procent respektive 7,5 procent. Mot denna bakgrund tycks det väl motiverat att göra en jämförande studie mellan AMU och Komvux som sträcker sig längre än det som framgår av Figur 3.

Figur 3 Deltagare i Kunskapslyftet respektive AMU från hösten 1997, mäns och kvinnors årsarbetsinkomster 1991–2003

Män

Kvinnor

Källa: Stenberg 2007.

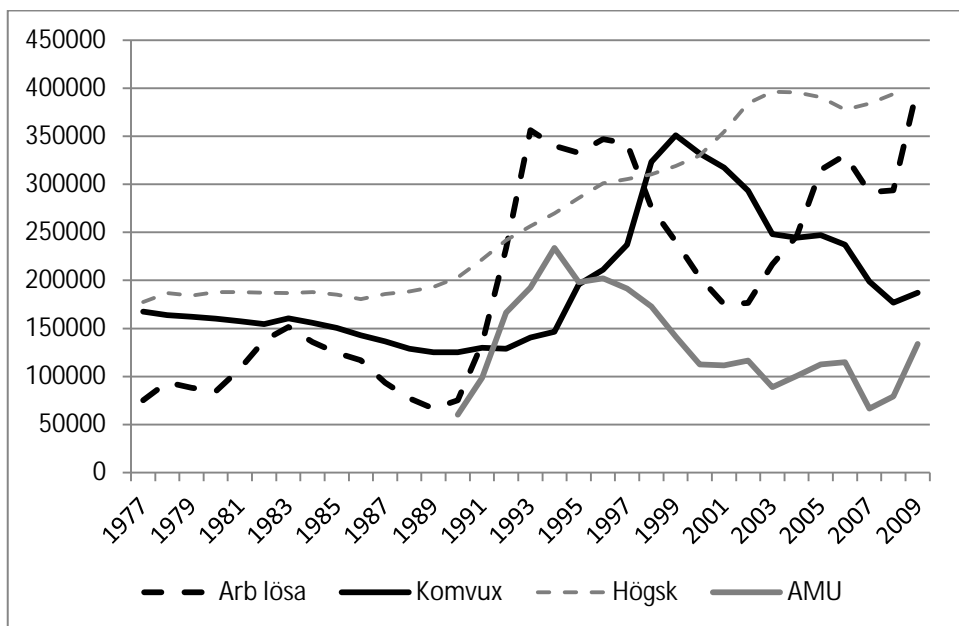
2 Bakgrund

Sedan 1969 är svenska kommuner skyldiga att via Komvux tillhandahålla teoretisk/generell utbildning upp till gymnasial nivå för vuxna från 20 års ålder. Efterfrågan på teoretisk vuxenutbildning i Sverige gynnas av att grundskolan är gemensam för alla och att även de yrkesinriktade gymnasiala programmen har relativt stora inslag av generell utbildning. Det förenklar genomförandet av kompletteringar som syftar till att byta utbildning eller att få grundläggande behörighet till högskolan. Komvux erbjuder i första hand kurser i teoretiska ämnen, med endast ett begränsat utbud av yrkesinriktade kurser. Kursinnehållet i AMU är mycket varierande. AMS (1999) rapporterar att de vanligast förekommande sektorerna är vård, kontor, hantverksarbete, teknologi (data/ingenjör) och maskinoperatör.

Komvux har traditionellt endast sparsamt använts som arbetsmarknadspolitiskt program. Det förklaras delvis av att arbetslöshetsersättningen (a-kassan) är mer generös än studiemedel. Om Komvux erbjuds som ett alternativ till arbetsmarknadsutbildning skulle det kunna skapa incitament för individer som vill studera vid Komvux att först bli registrerade som arbetslösa.

Figur 4 visar antalet registrerade under de senaste decennierna i Komvux, i högskola, i arbetslöshet och i AMU. I början av 1990-talet ökade arbetslösheten från 2 till 11 procent, och omfattningen på AMU växte till historiskt höga nivåer utan att arbetslösheten minskade. Situationen gjorde att regeringen öronmärkte pengar till kommuner för att tillhandahålla platser för arbetslösa vid Komvux. Detta stöd ökade successivt under perioden 1993–1996 då andelen arbetslösa i Komvux var cirka 10–20 procent (Stenberg 2011). Satsningen kulminerade med lanseringen av Kungskapslyftet 1997–2002. År 1997 mer än fördubblades antalet platser på Komvux som finansierades med statliga medel. Arbetslösa erbjöds samtidigt ett års heltidsstudier vid Komvux med gynnsamt ekonomiskt stöd i form av *särskilt utbildningsbidrag* (UBS), vars ersättningsnivå motsvarade individens a-kassa. Kungskapslyftet blev genast hösten 1997 det största arbetsmarknadspolitiska programmet, och antalet registrerade deltagare i Komvux var som mest cirka 350 000. Det kan jämföras med antalet i gymnasiet för ungdomar som årligen ligger kring 300 000.

Figur 4 Antal registrerade i arbetslöshet, Komvux, arbetsmarknadsutbildning och högskoleutbildning

Källor: SCB och Skolverket.

Valet av program gjordes i samråd med arbetsförmedlare. AMU och Kunskapslyftet hade delvis samma målgrupper. Individer med en svag position på arbetsmarknaden prioriterades. Platser fanns i regel tillgängliga om individen uppfyllde de formella kriterierna; 25–55 år gammal och kvalificerad för a-kassa. Deltagarna i båda programmen hade en ersättningsnivå motsvarande a-kassan och sex månaders sammanhängande utbildning i något av programmen kvalificerade individen till en ny period med rätt till a-kassa i 300 dagar.

Den genomsnittliga programtiden i AMU var 141 dagar. Deltagare i Kunskapslyftet erbjöds ett års heltidsstudier enligt de villkor som nämnts ovan, men deltagarna 1997 erbjöds också en förlängning med samma erbjudande 1998–1999, d.v.s. ytterligare ett års Komvuxstudier med ersättning i form av UBS. Detta accepterades av ungefär 35 procent av deltagarna.

Kostnaden per deltagare för de olika programmen rapporterades vara i genomsnitt 85 000 kronor per år för AMU och 34 000 kronor per år för Kunskapslyftet. Om man tar med i beräkningen de olika programtiderna, tycks de direkta kostnaderna per programdeltagare varit liknande. När vi utvärderar programmens relativa effektivitet i avsnitt 5 nedan kommer vi att bortse från

skillnader i de direkta programkostnaderna. Detta är förstås inte idealt, och våra resultat måste därför läsas med viss reservation.²

3 Teori

Det teoretiska ramverket i Becker (1964) gjorde en distinktion mellan generell och specifikt humankapital som ligger till grund för ett flertal hypoteser om kopplingen mellan utbildningsinnehåll, arbetslöshet och sysselsättning. Ett vanligt antagande är att teoretisk utbildning främjar förmågan till inläring och skapar kunskap som är användbar på ett mer generellt sätt. Det kan göra att individen får mer utbildning av sin arbetsgivare, att individen blir mer flexibel inför teknologiska och/eller organisatoriska förändringar på arbetsmarknaden och/eller att framtida karriärbyten upplevs som mindre kostsamma (Hanushek m.fl. 2011, Brunello 2001, Shavit och Muller 1998). Yrkesutbildningar är å andra sidan enklare att slutföra för individer som haft låga betyg och/eller är mindre intresserade av teoretiska ämnen (Brunello och Checchi 2007, Skolverket 2000). Yrkesutbildningar har också en naturlig koppling till arbetsmarknaden, något som ter sig som en intuitiv delförklaring till utseendet på kurvorna i Figur 3. På längre sikt kan det dock vara förknippat med en risk att inrikta sin utbildning mot ett visst yrke, t.ex. om efterfrågan på specialistkunskaperna plötsligt minskar. Förändringar som är svåra att förutse kan göra att teoretisk utbildning, enligt argumenten ovan, fungerar som en "försäkring" mot långvariga perioder av arbetslöshet och även ökar framtida valmöjligheter eftersom den kan ge behörighet till högskolestudier.³

Tidsperspektivet framträder som en viktig aspekt i en jämförelse mellan utfall förknippade med specifik och generell utbildning. Individernas tidspreferenser kan därför delvis bestämma val av program. Tidspreferenser har visat sig positivt korrelerade med kognitiv förmåga (Dohmen m.fl. 2010). Eventuellt kan man förvänta sig att individer som väljer generell utbildning ska ha högre kognitiv förmåga. Överlag är detta konstaterande i linje med att skillnader i individers färdigheter/förmågor utgör ett argument till stöd för ett brett

² En enkel överslagsberäkning visar att genomsnittskostnaderna för AMU skulle vara ungefär 33 000 kronor [(141/360)*85 000] jämfört med 45 900 kronor för Kunskapslyftet, om man antar 1,35 års studier i Komvux. Anledningen till att vi bortser från skillnader i de direkta kostnaderna är baserat på att avhoppare komplicerar dessa beräkningar, liksom det faktum att kostnader för yrkesprogram varierar stort, och vi har inte tillgång till information om kursinnehåll i AMU på individnivå.

³ Karriärbyten kan framtvings p.g.a. hälsoskäl eller av att efterfrågan på yrkeskunskapen sjunker så att arbetstillfällena försvinner och/eller relativlöner mellan yrken förändras. Det kan också handla om att individen lär sig mer om arbetsmarknaden eller helt enkelt får nya preferenser (för referenser, se Stenberg 2011).

utbud av program för arbetslösa. Det gör att individer kan utnyttja sina olika begåvningar eller, i nationalekonomiska termer, sina komparativa fördelar.

4 Data

Studien baseras på registerdata för perioden 1990–2010 som administreras av SCB. Vårt urval består av individer födda 1942–1972. För att avgränsa våra urval till deltagare i AMU respektive Kunskapslyftet använder vi ett flertal kriterier. För deltagare i Kunskapslyftet är villkoren att individen ska vara registrerad i Komvux höstterminen 1997 och ha mottagit särskilt utbildningsbidrag, UBS, under 1997. Det senare hjälper oss att göra en distinktion mellan deltagare i Kunskapslyftet och reguljär Komvux, som deltar i samma kurser och samma klassrum. Vi exkluderar deltagare som registrerats i yrkesinriktade kurser på Komvux. Deltagare i AMU är avgränsade till de som påbörjade programmet i maj 1997 eller senare samma år. Detta villkor gör att tidpunkten för programstarterna blir likartade, då höstterminen på Komvux normalt börjar i augusti.

Givet dessa definitioner av programdeltagare, avgränsar vi urvalet ytterligare genom att exkludera alla individer som inte har minst en dag i arbetslöshet mellan den 1 januari och den 30 juni 1997, och som inte mottagit minst 100 kr i a-kassa under 1997. Individer exkluderas även om de varit registrerade i både AMU och Komvux under 1997. Det antal individer som återstår i urvalet är då 17 149 (AMU) respektive 21 082 (Kunskapslyftet). Tabell 1 visar medelvärden avseende några utvalda variabler, för deltagare i de båda programmen. Där återfinns flera signifikanta skillnader mellan grupperna. Däremot är inkomstströmmarna innan utbildning (ej redovisade) nära identiska, precis som var fallet i Figur 3 ovan. I Tabell 1 återfinns också, för män födda 1953 och senare, medelvärden från test på kognitiva och icke-kognitiva förmågor från mönstringsdata (på en skala 1–9, där nio är den högsta förmågan). Generell utbildning förväntas vanligen dra till sig individer med högre kognitiv förmåga, men testresultaten är endast marginellt högre för deltagarna i Kunskapslyftet, och skillnaderna i de icke-kognitiva förmågorna är inte statistiskt signifikanta. Tabell 2 redogör för utbildning som avslutats av deltagarna i Kunskapslyftet.

Tabell 1 Deskriptiv statistik av programdeltagare (KL = Kunskapslyftet)

	Män		Matchat urval, män ^{a)}		Kvinnor		Matchat urval, kvinnor ^{a)}	
	KL	AMU	KL	AMU	KL	AMU	KL	AMU
Ålder	35,05	35,35	35,08	35,17	35,08	36,54*	35,15	35,17
Gift	0,27	0,28	0,26	0,07	0,41	0,38*	0,40	0,40
Antal hemmavarande barn	0,84	0,89*	0,83	0,01	1,50	1,17*	1,49	1,50
Ej slutfört gymnasium	0,26	0,22*	0,26	0,24	0,25	0,21*	0,25	0,24
Offentlig sektor	0,13	0,08*	0,13	0,14	0,39	0,26*	0,38	0,38
Stockholm	0,15	0,11*	0,14	0,14	0,11	0,15*	0,11	0,11
Norrlands inland	0,08	0,08	0,08	0,09	0,07	0,07	0,07	0,07
Utrikes född	0,17	0,17	0,15	0,15	0,14	0,18*	0,13	0,14
Kognitiv förmåga	4,34	4,25*	4,34	4,14*	–	–	–	–
Icke-kognitiv förmåga	4,23	4,30	4,22	4,19	–	–	–	–
Föräldrapenning 1996	0,07	0,06*	0,08	0,06*	0,28	0,17*	0,27	0,24*
Föräldrapenning 1995	0,06	0,05	0,06	0,06	0,29	0,20*	0,29	0,28
Föräldrapenning 1990	0,06	0,05*	0,06	0,05	0,24	0,16*	0,24	0,24
Sjukersättning 1996	0,19	0,16*	0,20	0,18	0,26	0,23*	0,26	0,24*
Sjukersättning 1995	0,20	0,16*	0,20	0,20	0,28	0,25*	0,28	0,27
Sjukersättning 1990	0,74	0,64*	0,76	0,76	0,78	0,68*	0,79	0,79
Socialbidrag 1996	0,17	0,17	0,16	0,17	0,15	0,17*	0,15	0,17*
Socialbidrag 1995	0,16	0,16	0,15	0,15	0,14	0,16*	0,14	0,15
Socialbidrag 1990	0,15	0,13*	0,15	0,15	0,14	0,12*	0,14	0,15
A-kassa 1996	0,80	0,85*	0,81	0,87*	0,80	0,85*	0,81	0,87*
A-kassa 1995	0,69	0,68	0,70	0,70	0,69	0,67*	0,70	0,70
A-kassa 1990	0,17	0,14*	0,17	0,18	0,20	0,16*	0,20	0,19
Dagar arbl. 1996	255,6	267,9*	256,2	276,4*	244,5	272,3*	246,2	270,6*
Dagar arbl. 1995	230,1	226,8	231,2	232,3	214,5	220,0*	215,9	217,7
Dagar arbl. 1990	156,1	139,8*	159,4	162,0	135,0	122,7*	136,0	134,7
Max dagar 1996	0,22	0,23	0,22	0,25*	0,23	0,25	0,24	0,26*
Max dagar 1995	0,16	0,14*	0,16	0,16	0,16	0,15*	0,16	0,16
Max dagar 1990	0,11	0,09*	0,11	0,11	0,09	0,07*	0,09	0,09
Noll arbetsink. 1996	0,26	0,25	0,27	0,29*	0,22	0,25*	0,23	0,24*
Noll arbetsink. 1995	0,25	0,22*	0,25	0,24	0,20	0,22*	0,21	0,21
Noll arbetsink. 1990	0,06	0,06	0,06	0,06	0,07	0,08*	0,07	0,06
Komvux 1991–1996	0,17	0,13*	0,17	0,14*	0,22	0,22*	0,23	0,21*
AMU 1991–1996	0,47	0,46*	0,48	0,43	0,34	0,38	0,35	0,37*
N	4 245	9 524	4 138	5 893	11 854	7 625	11 478	5 809

Not: * Indikerar statistiskt signifikant skillnad (5 procents nivå) mellan programdeltagarna.

^{a)} Variabler från 1996 är balanserade med vår utvidgade modell. Deltagande i program 1991–1996 är balanserat när vi använder vårt begränsade urval. Genomsnitten för de urvalen är viktade.

Tabell 2 Utbildning, registrerad/avslutad för deltagare i Kunskapslyftet, uttryckt i år av heltidsstudier, till och med 2004

	Män	Kvinnor
N	4 245	11 854
Totalt registrerade kurspoäng vid Komvux	1,694	1,969
Totalt avslutade kurspoäng vid Komvux	0,883	1,112
Andel som slutfört noll kurspoäng	0,150	0,103
Andel som slutfört kurspoäng > 0 men < 0,25 år	0,082	0,062
Andel som slutfört kurspoäng > 0,25 men < 0,5 år	0,115	0,085
Andel som slutfört kurspoäng > 0,5 men < 1 år	0,278	0,267
Andel som slutfört mer än 1 år	0,376	0,483
<u>Andel registrerade i kurser på grundläggande nivå</u>	0,291	0,278
Registrerade grundläggande kurspoäng, genomsnitt	0,263	0,217
Avslutade grundläggande kurspoäng, genomsnitt	0,077	0,073
Avslutade grundläggande kurspoäng, om registrerade på nivån	0,263	0,263
<u>Andel registrerade i kurser på gymnasial nivå</u>	0,919	0,951
Registrerade gymnasiala kurspoäng, genomsnitt	1,418	1,730
Avslutade gymnasiala kurspoäng, genomsnitt	0,799	1,028
Avslutade gymnasiala kurspoäng, om registrerade på nivån	0,870	1,081
<i>Andel i typ av gymnasiala kursregistreringar</i>		
– Engelska	0,749	0,718
– Svenska	0,739	0,729
– Matematik	0,757	0,711
– Samhällskunskap	0,810	0,879
– Naturkunskap	0,368	0,377
– Humaniora (ex främmande språk)	0,160	0,217
– Datakunskap	0,719	0,761
– Vårdrelaterade utbildningar	0,220	0,446
– Yrkesutbildningar	0,000	0,000
<u>Andel med högskoleutbildning</u>	0,139	0,171
Genomförda kurser på högskola, genomsnitt	0,311	0,383
Avslutade kurser på högskola, om registrerade på nivån	2,235	2,244
Totalt avslutade kurser vuxenutbildning (år)	1 186	1 484

Resultaten som redovisas i avsnitt 6 omfattar även ett stort antal kompletterande känslighetsanalyser (ej redovisade i detalj), bland annat baserat på ett mer begränsat urval, som inte deltagit i vare sig Komvux eller AMU under perioden 1991–1996. Begränsningen gör att ungefär hälften av individerna som ingår i Tabell 1 faller bort. I det begränsade urvalet är individerna än mer jämförbara, men på bekostnad av att resultaten kan vara svårare att generalisera till andra grupper, eftersom urvalet då endast representerar 15 procent av det totala antalet deltagare.

5 Metod

I detta avsnitt redogör vi för vår metod som syftar till att jämföra långsiktiga effekter på arbetsinkomster av AMU och Komvux. Våra resultat reflekterar således *relativa programeffekter*. Detta skiljer sig något från konventionella utvärderingsstudier som undersöker ett program jämfört med ”inget program”.

Utvärderingsstudier lider normalt av selektionsproblem, d.v.s. det finns systematiska skillnader i egenskaper mellan de grupper som jämförs. Så långt det är möjligt tar vår analys hänsyn till skillnader mellan deltagare i de olika programmen, genom att justera för ett stort antal observerbara variabler (familjeförhållanden, transfereringar, inkomstslag). Det kan ändå finnas egenskaper som inte fångas av våra data, t.ex. motivation, hälsa, inlärningsförmåga. Om de två grupper som jämförs skiljer sig i dessa avseenden riskerar vi att estimaten fångar dessa initiala skillnader, vilket kan leda till att utbildningseffekter överskattas eller underskattas.

Den utfallsvariabel vi använder är förändringen i inkomst, mätt med 1995 som basår. Exempelvis är utfallet år 2000 skillnaden (*difference*) i arbetsinkomst mellan åren 2000 och 1995. När vi sedan jämför den genomsnittliga förändringen för Kunskapslyftet, med AMU, får vi ut en ”*difference-in-differences*”. En fördel med detta mått, som alltså jämför inkomstförändringar mellan de två grupperna, är att det tar hänsyn till alla icke-observerade skillnader mellan individer som påverkar inkomster och som är konstanta över tiden (s.k. individ-fixa-effekter). På så sätt bidrar vår utfallsvariabel till att ytterligare begränsa selektionsproblemet som nämndes ovan.

Den metod vi använder för att ta hänsyn till skillnader mellan programdeltagare med avseende på familjeförhållanden, inkomster och transfereringar, är s.k. *propensity score matchning* (PSM, Rosenbaum och Rubin 1983). Något slarvigt uttryckt går metoden ut på att jämföra ”fiktiva tvillingar”, för att på så sätt skapa jämförbarhet. Principen är att man estimerar individens sannolikhet att delta i en viss utbildning och sedan jämför löneinkomster endast mellan deltagare och icke-deltagare som ”liknar” (matchar) varandra. PSM lägger större vikt vid individer som tycks lämpliga att jämföra. Metoden tar därmed också hänsyn till att effekten av utbildning kan variera mellan olika individer.

Matchningsmetoden innebär att individer som deltar i de program som jämförs i genomsnitt ska vara statistiskt likvärdiga. Det testas genom att jämföra de matchade grupperna, och kontrollera att inga skillnader längre föreligger när det gäller medelvärden för de variabler som ingår i matchningen. Våra balanstest visar genomgående inga statistiskt signifikanta skillnader för ett stort antal variabler. I avsnitt 6 nedan är resultaten baserade på dessa matchade urval, enligt den princip som nämndes ovan. För att få en uppfattning

om vad detta innebär i praktiken redovisas i Tabell 1 även genomsnittsvärden för de matchade urvalen. Programdeltagare är då matchade på samtliga variabler som ingår i vår grundmodell. Totalt omfattar dessa balanstest födelseår (30 kategorier), tidigare utbildning (6 kategorier), sektor för anställning (7 kategorier), antal hemmavarande barn (6), ålder på hemmavarande barn (6), civilstånd (3), årliga arbetsinkomster 1990–1995 och utbetalningarna av sociala försäkringar 1990–1995 i form av föräldrapenning, a-kassa, sjukpenning, socialbidrag och förtidspension. Programdeltagarna är också matchade på antal dagar registrerade som arbetslösa för varje år 1992–1995. I vår grundmodell använder vi inte observationer för år 1996. Det beror på att förändringar av en individs arbetsmarknadssituation året innan ett program ofta ger en skev bild av individens produktivitet (Ashenfelter 1978).

I Tabell 1 framgår också att urvalen inte är matchade på vissa variabler, t.ex. observationer från 1996 eller ifråga om programdeltagande tidigare under 1990-talet, och som alltså kvarstår med genomsnittsvärden som är statistiskt signifikant skilda mellan de båda grupperna. Vi utför känslighetsanalyser med vad vi kallar en utvidgad modell, som inkluderar information i data från 1996, dock utan att resultaten ändras nämnvärt. Som framgår i Tabell 1 är deltagarna inte heller matchade med avseende på programdeltagande i AMU eller Komvux under 1990-talet, men det är fallet när vi använder det begränsade urvalet som beskrevs i avsnitt 4, och det påverkar inte våra övergripande slutsatser från resultatavsnittet. Den intresserade läsaren hänvisas till den engelska versionen av denna studie för ytterligare detaljer (Stenberg och Westerlund 2014b).

Då inflödet till olika program inte sker slumpmässigt, kan man trots alla kontrollvariabler ändå inte utesluta att det förekommer selektion som beror på icke-observerbara egenskaper och som även påverkar framtida inkomster. En aspekt som ofta lyfts fram är att programdeltagare kan skilja sig åt med avseende på någon form av intellektuell förmåga som inte mäts av tillgängliga data. För att få en uppfattning om huruvida detta är ett problem i vårt fall, kan vi för ett urval av män födda 1953 och senare (d.v.s. 25–44 år 1997) använda detaljerad information om kognitiv och icke-kognitiv förmåga från mönstringsdata. Det visar sig att då vi inkluderar dessa variabler förändras våra resultat endast marginellt, i genomsnitt motsvarande 0,2 procent av årsarbetsinkomsten.

Föreliggande studie bygger på data av hög kvalitet, men i likhet med alla studier som bygger på icke-experimentella data finns det alltid en kvarvarande risk för över- eller underskattning av effekter på grund av att undersöknings- och jämförelsegrupper inte är slumpmässigt utvalda. I detta sammanhang kan dock nämnas att flera studier har granskat tillförlitligheten i utvärderingar med

icke-experimentella data, d.v.s. den typ av ansats vi använder, både genom att genomföra meta-analyser (Card m.fl. 2010, Glazerman 2003, Greenberg m.fl. 2006) och genom att direkt jämföra resultat när både icke-experimentella och experimentella data funnits tillgängliga (Heckman m.fl. 1999, Heckman and Smith 1999, Smith and Todd 2005, Diaz and Handa 2006). De skevheter som rapporterats har genomgående varit modesta om data varit av hög kvalitet.

6 Resultat

I detta avsnitt redovisar vi de huvudsakliga resultaten från våra analyser av de relativa programeffekterna. Läsare som är intresserade kan i den engelska versionen av denna rapport finna omfattande känslighetsanalyser baserade på det urval som presenteras i Tabell 1, såväl som alternativa urval (Stenberg och Westerlund 2014b). Där redovisas också resultat av olika angreppssätt där vi varierar uppsättningen av de förklarande variablerna.

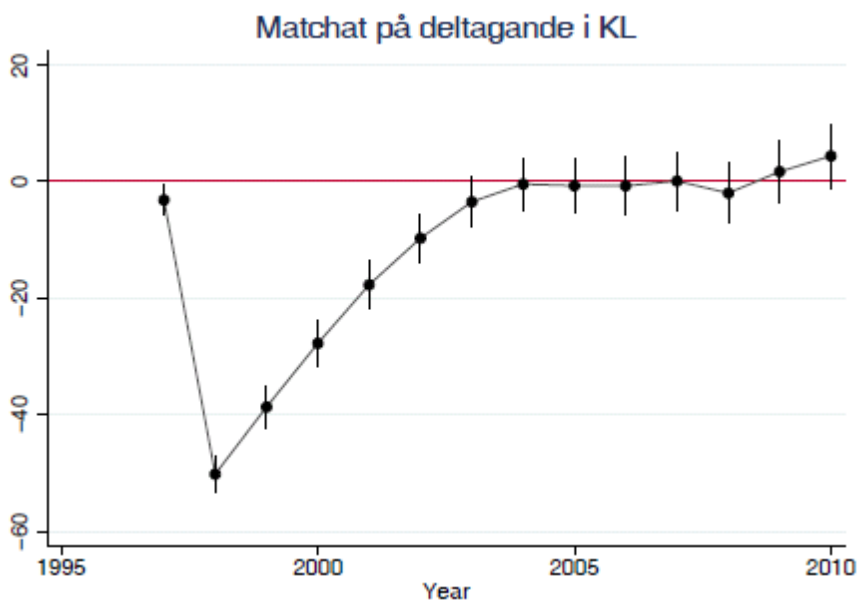
Figur 5 (män) och Figur 6 (kvinnor) visar våra *difference-in-differences*-estimat av arbetsinkomster för deltagare i Kungskapslyftet och AMU, där endast matchade individer beaktas.

Figureerna visar genomsnittliga skillnader i årliga arbetsinkomster, där ett negativt värde indikerar högre inkomster för AMU-gruppen, och ett positivt värde tolkas som högre inkomster för deltagare i Kungskapslyftet. För både män och kvinnor finns det initialt en klar fördel för de som gått yrkesutbildning, men inkomstförändringarna tenderar att konvergera efter 5–7 år. Sammantaget stödjer våra resultat för män att AMU tycks vara ett mer effektivt program. Resultaten för kvinnor, som redovisas i Figur 6, implicerar att de relativt lägre arbetsinkomsterna 1998–2002 för de i Kungskapslyftet kan kompenseras av en senare återhämtning. För att undersöka detta vidare, extrapolerar vi resultatet från 2010 (+5 811 kr) framåt i tiden. Vi antar en diskonteringsränta om 2 procent, att alla kvinnor går i pension vid 65 års ålder, och vi tar hänsyn till åldersstrukturen i urvalet. Vi finner då att det initiala inkomstbortfallet fullständigt kompenseras ungefär år 2025. Vid det laget är den yngsta kohorten 53 år gammal, och ungefär hälften av urvalet är fortfarande under 65 års ålder. Denna uträkning är förstas behäftad med osäkerhet, men den säger i alla fall någonting om att den kortsiktiga effekten inte behöver vara det avgörande för vilken typ av program som är mest effektivt på lång sikt.

Eftersom Kungskapslyftet erbjöd kurser på gymnasial nivå, är det naturligt att tänka sig att grupper med korta utbildningar är särskilt intressanta att studera. Figur 7 (män) och Figur 8 (kvinnor) visar resultat för individer med 2-årig gymnasial utbildning. För män är nu estimaten ibland positiva, men utan

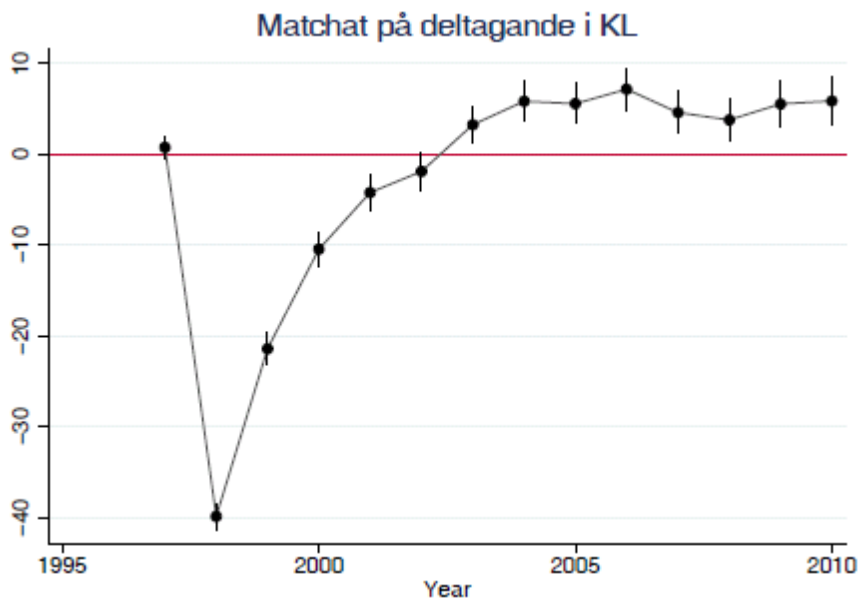
att vara i närheten av att kompensera för det tidigare inkomstbortfallet relativt AMU. För kvinnor visar resultaten signifikant positiva effekter från 2003 och framåt. De estimat som presenteras är emellertid inte tillräckligt stora för att kompensera för relativt sett sämre inkomstutveckling 1998–2002, även vid extrapolering till dess alla blivit 65 år gamla. Om man använder det mer begränsade urvalet, som beskrevs i avsnitt 4, är dock generell utbildning ett i genomsnitt mer effektivt utbildningsval där det relativa inkomstbortfallet återhämtats innan år 2020.

Figur 5 Män, relativa årsarbetsinkomster (tkr) efter Kunskapslyftet (KL) respektive AMU

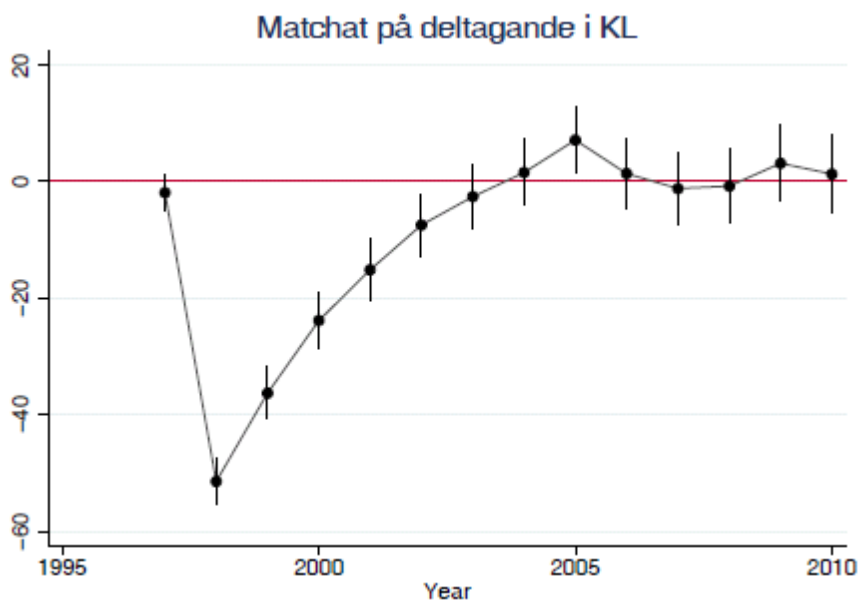
$N^{KL} = 4,138$ and $N^{AMU} = 5,893$ (viktat)

Figur 6 Kvinnor, relativa årsarbetsinkomster (tkr) efter Kunskapslyftet (KL) respektive AMU

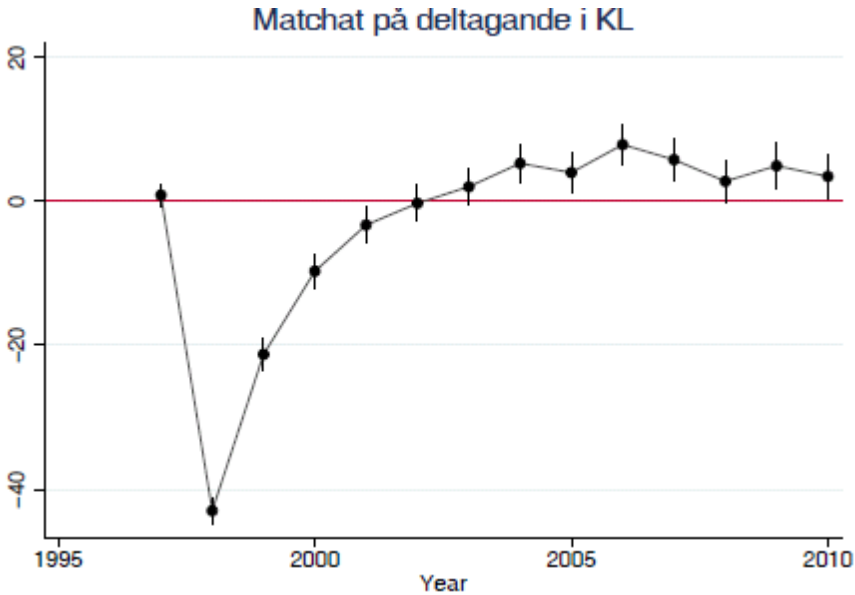
$N^{KL} = 11,478$ and $N^{AMU} = 5,809$ (viktat)

Figur 7 Män med 2-årigt gymnasium, relativa årsarbetsinkomster (tkr) efter Kunskapslyftet (KL) respektive AMU

$N^{KL} = 2,534$ and $N^{AMU} = 3,375$ (viktat)

Figur 8 Kvinnor med 2-årigt gymnasium, relativa årsarbetsinkomster (tkr) efter Kunskslyftet (KL) respektive AMU

$N^{KL} = 7,340$ and $N^{AMU} = 2,831$ (viktat)

Figur 9 (män) och Figur 10 (kvinnor) visar resultat för grupper utan någon avslutad gymnasial utbildning. För män finner vi nu åter positiva punktestimat, denna gång visar de sig också vara tillräckligt stora för att återhämta det inledande inkomstbortfallet. Beräkningar enligt den tidigare principen implicerar att det inträffar ungefär år 2025. Tendensen i dessa resultat är onekligen intressant, men de flesta resultat är inte statistiskt skilda från noll, och reproduceras inte när vi använder det begränsade urvalet.

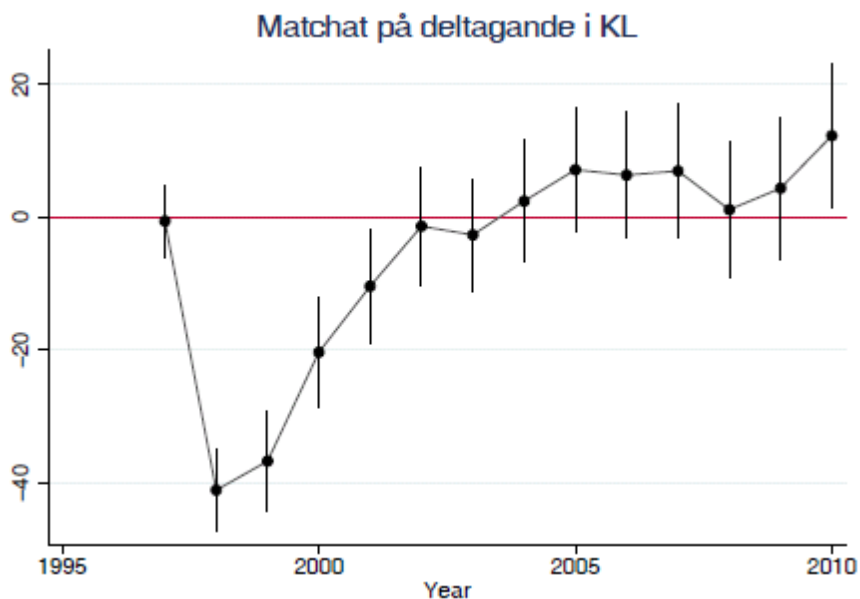
För kvinnor utan gymnasial utbildning (Figur 10) är estimaten signifikanta, positiva, och relativt stora, så att det inledande inkomstbortfallet återhämtats redan efter 10–15 år, d.v.s. i slutet av vårt observationsfönster eller alldeles bortom. Detta resultat håller oavsett vilket urval eller vilken modellspecifikation vi använder. Det implicerar att för denna undergrupp tycks erbjudande om teoretisk utbildning vara väl motiverat. Det är svårt att komplettera detta kvalitativa resultat med en pålitlig siffra, men om vi åter extrapolerar enligt modellen ovan skulle de överstigande arbetsinkomsterna av generell utbildning jämfört med yrkesutbildning motsvara en internränta på 10,1 procent.⁴

⁴ Begreppet internränta motsvaras av den diskonteringsränta (10,1 procent i detta fall) som gör att två investeringsalternativ skapar samma nuvärde. Man kan t.ex. föredra att avstå från en investering med 5 procents avkastning på lång sikt om man har en hög diskonteringsränta, d.v.s. man värderar pengarnas värde idag (nuvärde) högt.

Resultatet för kvinnor utan gymnasial utbildning kan verka övertygande, men det kan också drivas av att individer som gick in i Kunskapslyftet 1997 var de som hade mest att vinna på teoretisk utbildning, och att liknande resultat inte skulle gälla för andra grupper av arbetslösa kvinnor utan gymnasieutbildning. Vi undersöker detta genom att återupprepa analysen från Figur 10 med deltagare i AMU och Kunskapslyftet 1998, 1999, 2000 och 2001. Resultaten implicerar då en återhämtning som är nästan lika snabb, kring år 2015, utom för deltagare 2001. Estimatens är dock inte helt jämförbara mellan olika år, bland annat eftersom arbetslösheten successivt minskade under perioden, och sannolikt påverkade sammansättningen av deltagare i dessa utbildningsprogram.

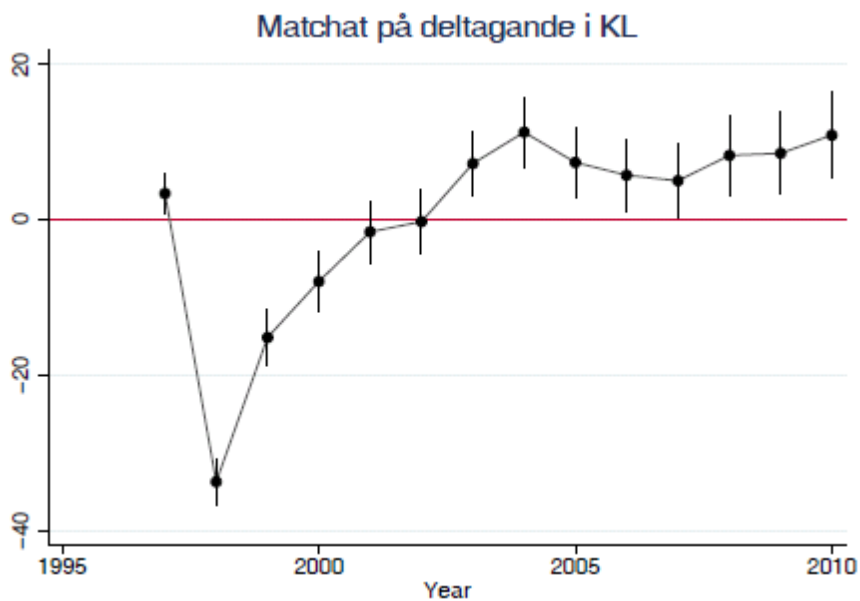
Slutligen använder vi oss också av data på kognitiva och icke-kognitiva förmågor, som finns tillgängliga för män födda 1953 och senare (25–44 år 1997). Vi utför separata analyser för individer under och över medianvärdet på testresultaten. För individer med olika kognitiva förmågor föreligger nästan inga skillnader i relativa programeffekter. Däremot finner vi att för individer med icke-kognitiva förmågor under medianen gav den yrkesinriktade utbildningen AMU ett relativt sett större inkomstmässigt utbyte. För individer med icke-kognitiva förmågor över medianen är resultaten spegelvända, och indikerar mer gynnsamma effekter av generell utbildning. Med det begränsade urvalet är de positiva estimatens 2007–2010 också statistiskt signifikanta. En möjlig tolkning är att specifika, yrkesinriktade kunskaper kan vara ett sätt att kompensera för låga icke-kognitiva förmågor. Eller omvänt, att icke-kognitiva förmågor kan vara ett viktigt komplement för att kunna dra ekonomisk nytta av teoretisk utbildning.

Figur 9 Män utan gymnasium, relativa årsarbetsinkomster (tkr) efter Kunskapslyftet (KL) respektive AMU

$N^{KL} = 978$ and $N^{AMU} = 1,341$ (viktat)

Figur 10 Kvinnor utan gymnasium, relativa årsarbetsinkomster (tkr) efter Kunskapslyftet (KL) respektive AMU

$N^{KL} = 2,625$ and $N^{AMU} = 1,400$ (viktat)

7 Sammanfattning och avslutande kommentarer

I denna studie har vi utvärderat de långsiktiga effekterna på årsarbetsinkomster för arbetslösa som 1997 gick in i yrkesinriktad (AMU) respektive teoretisk (Komvux) utbildning. Data omfattar perioden 1990–2010, och resultaten visar att en lång uppföljning är värdefull för denna typ av utvärdering. Vi finner att de relativa programeffekterna på arbetsinkomster varierar mellan olika grupper av arbetslösa. Särskilt finner vi relativt sett mer gynnsamma effekter av teoretisk utbildning än yrkesinriktad för kvinnor med korta utbildningar. Resultatet håller även då vi använder en alternativ empirisk modell och/eller alternativa urvalskriterier. Resultaten är konsistenta med den konventionella uppfattningen att yrkesutbildning har ett större genomslag på kort sikt, men att generell utbildning på lång sikt kan göra individer mindre känsliga för förändringar på arbetsmarknaden.

De flesta av våra resultat visar relativa fördelar av yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning. Det innebär att argument om teoretisk utbildning för arbetslösa måste baseras på att programeffekter är heterogena mellan olika individer, och att ett bredare utbud av program ökar möjligheterna för individer att agera utifrån sina komparativa fördelar. Vi finner också visst stöd för att icke-kognitiva förmågor kan vara viktiga komplement för de som satsar på teoretisk utbildning. Eller omvänt, att yrkesutbildning kan vara ett sätt att kompensera för mindre goda icke-kognitiva förmågor.

Vi vill avslutningsvis peka på några begränsningar med denna studie. Den första är att vi antagit att programkostnaderna i genomsnitt är desamma för dessa två olika program. Det andra är att vi i vår utvärdering helt bortser från andra alternativ än de båda program som studien handlar om. För det tredje har vi heller inte beaktat att såväl individer som politiker kan ha andra mål än att öka arbetsinkomsten. Vi har också påpekat att det kan finnas problem med att erbjuda längre teoretisk utbildning till arbetslösa då det kan skapa incitament att först registreras som arbetslös, innan man påbörjar vuxenutbildning.

Referenser

- AMS (1999). Uppföljning av kursdeltagare som slutat yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning andra kvartalet 1998. Prora, Vol. 1.
- Andrén, T. och Gustafsson, B. (2005). Income effects from labour market training programs in Sweden During the 80s och 90s. *International Journal of Manpower* 25 (8), 688-713.
- Ashenfelter, O. (1978). Estimating the Effect of Training Programs on Earnings. *Review of Economics och Statistics* 60(1), 47-57.
- Axelsson, R. och Westerlund, O. (2005), Kunskapslyftets effekter på årsarbetsinkomster – Nybörjare höstterminen 1997. Umeå Economic Studies, Vol. 647.
- Becker, G. (1964). *Human Capital: A Theoretical and Empirical Analysis, with Special Reference to Education*. NBER (3:e upplagan 1993).
- Brunello, G. (2001). On the Complementarity between Education and Training in Europe. IZA Discussion Paper No. 309.
- Brunello, G. och Checchi, D. (2007). Does School Tracking Affect Equality of Opportunity? New International Evidence. *Economic Policy* 22, 781-861.
- Calmfors, L., Forslund, A. och Hemström, M. (2002). Does Active Labor Market Policy Work? Lessons from the Swedish Experiences. IFAU Working Paper 2002:4, Uppsala.
- Card, D., Kluve, J. och Weber, A. (2010). Active Labor Market Policy Evaluations: A Meta-Analysis. *The Economic Journal* 120(548), F452-F477.
- de Luna, X., Forslund, A. och Liljeberg, L. (2008). Effekter av yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning för deltagare under perioden 2002-04. IFAU Rapport 2008:1, Uppsala.
- Diaz, J.J. och Handa, S. (2006). An Assessment of propensity Score Matching as a Nonexperimental Impact Estimator. *Journal of Human Resources* XLI(2), 319-345.
- Dohmen, T., Falk, A., Huffman, D. och Sunde, U. (2010). Are Risk Aversion and Impatience Related to Cognitive Ability? *American Economic Review* 100 (3), 1238-1260.

- Glazerman, S., Levy, D.M. och Myers, D. (2003). Nonexperimental versus Experimental Estimates of Earnings Impacts. *The Annals of the American Academy* 589(1), 63-93.
- Greenberg, D., Michaelopoulos, C. och Robins, P. (2006). Do Experimental and Nonexperimental evaluations give different answers about the Effectiveness of Government-Funded Training Programs? *Journal of Policy Analysis and Management* 25(3), 523-552.
- Hanushek, E., Woessman, L. och Zhang, L. (2011). General Education, Vocational Education, and Labor market Outcomes over the Life-Cycle. IZA Discussion Paper 6083.
- Heckman, J. och Smith, J. (1999). The Pre-Programme Earnings Dip and the Determinants of Participation in a Social Programme. Implications for Simple Programme Evaluation Strategies. *Economic Journal* 109(457), 313-348.
- Heckman, J., LaLonde, R. och Smith, J. (1999). The Economics och Econometrics of Active Labor Market Programs. I Ashenfelter, O. och Card, D. (red) *Handbook of Labor Economic*, Vol 3A, Elsevier, Amsterdam.
- Jacobson, L.S., LaLonde, R.J. och Sullivan, D.G. (2003). Should We Teach Old Dogs New Tricks? The Impact of Community College Retraining on Older Displaced Workers. Federal Reserve Bank of Chicago WP 2003-25.
- Jacobson, L.S., LaLonde, R.J. och Sullivan, D.G. (2005). The Returns to Community College Schooling for Displaced Workers. *Journal of Econometrics* 125(1-2), 271-304.
- Pissarides, C. (2011). Regular Education as a Tool of Counter-Cyclical Employment Policy. *Nordic Economic Policy Review* 1, 207-232.
- Rosenbaum, P. och Rubin, D. (1983). The central role of the propensity score in observational studies for causal effects. *Biometrika* 70(1), 41-55.
- Shavit, Y. och Muller, W. (1098). *From School to Work*. Oxford University press.
- Skolverket (2000). Reformeringen av gymnasieskolan – en sammanfattande analys. Skolverkets rapport 187.
- Smith, J. och P. Todd (2005). Does matching overcome LaLonde's critique of non-experimental estimators? *Journal of Econometrics* 125(1-2), 305-353.

- Stenberg, A. (2007). Comprehensive Education or Vocational Training for the Unemployed? *International Journal of Manpower* 28(1), 42-61.
- Stenberg, A. (2011). Using Longitudinal Data to Evaluate Publicly Provided Formal Education for Low-skilled. *Economics of Education Review* 30(6), 1262-1280.
- Stenberg, A. och Westerlund, O. (2004). Does Comprehensive Education Work for the Long-term Unemployed? *Umeå Economic Studies* 641.
- Stenberg, A. och Westerlund, O. (2014a): Flexibility at a Cost – Should Governments Stimulate Higher Education for Adults? Mimeo, SOFI, Stockholms universitet.
- Stenberg, A. och Westerlund, O. (2014b): The long term earnings consequences of general vs. specific training for unemployed. IFAU Working Paper 2014:3, Uppsala.
- Stenberg, A., de Luna, X. och Westerlund, O. (2011). Does Formal Education for Older Workers Increase Earnings? Analyzing annual Data Stretching over 25 Years. SOFI Working Paper 8/2011, Stockholms universitet.

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapporter

- 2013:19** Golsteyn Bart H.H., Hans Grönqvist och Lena Lindahl ”Tidspreferenser och långsiktiga utfall”
- 2013:20** Hensvik Lena och Oskar Nordström Skans ”Kontakter och ungdomars arbetsmarknadsinträde”
- 2013:21** Dahlberg Matz, Eva Mörk och Katarina Thorén ”Jobbtorg Stockholm – resultat från en enkätundersökning”
- 2013:22** Sibbmark Kristina ”Arbetsmarknadspolitisk översikt 2012”
- 2013:23** Hedlin Maria och Magnus Åberg ”Vara med i gänget?” – Yrkesocialisation och genus i två gymnasieprogram”
- 2013:24** Moudud Alam, Kenneth Carling och Ola Nääs ”Har kommunala sommarjobb under gymnasieåren en positiv effekt på arbetskariären senare i livet?”
- 2013:25** Lundin Andreas och Tomas Hemmingsson ”Prediktorer för arbetslöshet och förtidspension”
- 2013:26** Egebark Johan och Niklas Kaunitz ”Sänkta arbetsgivaravgifter för unga”
- 2014:1** Assadi Anahita ”En profilfråga: Hur använder arbetsförmedlare bedömningsstödet?”
- 2014:2** Eliason Marcus ”Uppsägningar och alkoholrelaterad sjuklighet och dödlighet”
- 2014:3** Adman Per ”Försummas gymnasieskolans demokratiuppdrag? En kvalitativ textanalys av 2009 års svenska gymnasiereform”
- 2014:4** Stenberg Anders och Olle Westerlund ”Utbildning vid arbetslöshet: en jämförande studie av yrkesinriktad och teoretisk utbildning på lång sikt”

Working papers

- 2013:19** Josephson Malin, Nina Karnehed, Erica Lindahl och Helena Persson “Intergenerational transmission of long-term sick leave”
- 2013:20** Wondratschek Verena, Karin Edmark och Markus Frölich ”The short- and long-term effects of school choice on student outcomes – evidence from a school choice reform in Sweden”
- 2013:21** Edmark Karin och Roger Gordon ”Taxes and the choice of organizational form by entrepreneurs in Sweden”
- 2013:22** Golsteyn Bart H.H., Hans Grönqvist och Lena Lindahl ”Time preferences and lifetime outcomes”
- 2013:23** Hensvik Lena och Oskar Nordström Skans “Networks and youth labor market entry”

- 2013:24** Moudud Alam, Kenneth Carling och Ola Nääs “The effect of summer jobs on post-schooling incomes”
- 2013:25** Lundin Andreas och Tomas Hemmingsson “Adolescent predictors of unemployment and disability pension across the life course – a longitudinal study of selection in 49 321 Swedish men”
- 2013:26** van den Berg Gerard J., Arne Uhlendorff och Joachim Wolff “Sanctions for young welfare recipients”
- 2013:27** Egebark Johan och Niklas Kaunitz “Do payroll tax cuts raise youth employment?”
- 2014:1** Vikström Johan “IPW estimation and related estimators for evaluation of active labor market policies in a dynamic setting”
- 2014:2** Adman Per “Who cares about the democratic mandate of education? A text analysis of the Swedish secondary education reform of 2009”
- 2014:3** Stenberg Anders och Olle Westerlund “The long-term earnings consequences of general vs. specific training of the unemployed”

Dissertation series

- 2013:1** Vikman Ulrika “Benefits or work? Social programs and labor supply”
- 2013:2** Hanspers Kajsa “Essays on welfare dependency and the privatization of welfare services”
- 2013:3** Persson Anna “Activation programs, benefit take-up, and labor market attachment”
- 2013:4** Engdahl Mattias “International mobility and the labor market”